

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMO (antroji išplėstinė kolegija) SPRENDIMAS
2005 m. gruodžio 22 d.*

Byloje T-146/04

Koldo Gorostiaga Atxalandabaso, buvęs Europos Parlamento narys, gyvenantis Saint-Pierre-d'Irube (Prancūzija), atstovaujamas advokato D. Rouget,

ieškovas,

prieš

Europos Parlamentą, atstovaujamą H. Krück, C. Karamarcos ir D. Moore, nurodžiusį adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

atsakovą,

* Proceso kalba: prancūzų.

palaikomą

Ispanijos Karalystės, atstovaujamos jos atstovo, nurodžiusios adresą dokumentams
įteikti Liuksemburge,

įstojusios į bylą šalies,

dėl prašymo panaikinti 2004 m. vasario 24 d. Europos Parlamento generalinio
sekretoriaus sprendimą dėl ieškovui kompensuotų Parlamento nario išlaidų ir
sumokėtų išmokų išieškojimo,

EUROPOS BENDRIJŲ PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS
(antroji išplėstinė kolegija),

kurį sudaro pirmininkas J. Pirrung, teisėjai A. W. H. Meij, N. J. Forwood,
I. Pelikánová ir S. Pappasavvas,

posėdžio sekretorė C. Kristensen, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2005 m. rugsėjo 12 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

Teisės aktai

- 1 EB 199 straipsnio 1 dalis nurodo:

„Europos Parlamentas savo narių balsų dauguma priima savo Darbo tvarkos taisykles.“

- 2 Europos Parlamento darbo tvarkos taisyklių šioje byloje taikomos redakcijos (OL L 61, 2003, p. 1, toliau – taisyklės) 5 straipsnis numato:

„Biuras tvirtina Europos Parlamento narių išlaidų kompensavimo ir kitų išmokų mokėjimo nuostatus.“

- 3 Taisyklių 16 straipsnis nurodo:

„Po pirmininko pavaduotojų rinkimų Parlamentas renka penkis kvestorius.

Šie rinkimai vyksta ta pačia tvarka kaip ir pirmininko pavaduotojų rinkimai.“

4 Pagal taisyklių 21 straipsnį:

„1. Biuras sudaromas iš Pirmininko ir keturiolikos pirmininko pavaduotojų.

2. Kvestoriai yra biuro nariai, turintys patariamąjį balsą.“

5 Pagal taisyklių 22 straipsnio 2 dalį:

„Biuras priima finansinius, organizacinius ir administracinius sprendimus dėl Parlamento narių ir vidinės Parlamento struktūros, sekretoriato bei organų.“

6 Taisyklių 25 straipsnis numato:

„Vadovaudamiesi Biuro patvirtintomis veiklos gairėmis, kvestoriai atsako už tiesiogiai su Parlamento nariais susijusius administracinius ir finansinius klausimus.“

7 Pagal taisyklių 182 straipsnio 1 dalį:

„Parlamentui padeda generalinis sekretorius, kurį paskiria Biuras.

Generalinis sekretorius biure iškilmingai prisiekia sąžiningai ir visiškai nešališkai eiti savo pareigas.“

8 Europos Parlamento Biuras taisyklių 22 straipsnio pagrindu ir pagal EB 199 straipsnį, AE 112 straipsnį ir AP 25 straipsnį priėmė nuostatus dėl Europos Parlamento narių išlaidų ir išmokų (toliau – FID nuostatai).

9 Pagal FID nuostatų, galiojusių bylos faktinių aplinkybių metu, 13 straipsnio 1 dalies pirmą įtrauką „nariai turi teisę gauti fiksuoto dydžio išmoką pagal Biuro nustatytą esamą kursą su jų parlamentine veikla susijusioms išlaidoms padengti, kurių neapima kitos išmokos pagal šiuos nuostatus (toliau – išmoka bendrosioms išlaidoms kompensuoti)“.

10 FID nuostatų 14 straipsnio 1 dalis nurodo:

„Jei atitinka šio straipsnio nuostatas, Parlamento narys turi teisę į išmoką (toliau – išmoka padėjėjų išlaidoms kompensuoti), kuri skirta padengti išlaidas, susijusias su įsipareigojimu ar naudojimusi vieno ar kelių padėjėjų paslaugomis <...>“

11 Remiantis FID nuostatų 14 straipsnio 2 dalimi ir 7 dalies b punktu, Parlamento narys gali įpareigoti trečiąjį asmenį, vadinamą „mokančiu trečiuoju asmeniu“, visiškai ar iš dalies administruoti jo išmoką sekretorių paslaugų išlaidoms kompensuoti (taip pat vadinamą „sekretorių paslaugų išlaidų kompensavimu“).

12 Pagal FID nuostatų 16 straipsnio 2 dalį:

„Jeigu generalinis sekretorius įsitikina, kad sumos buvo netinkamai išmokėtos kaip išmokos sekretorių paslaugų išlaidoms kompensuoti, jis duoda nurodymus dėl šių sumų išieškojimo iš atitinkamo Parlamento nario.“

13 FID nuostatų 27 straipsnis numato:

„2. Jeigu parlamento narys mano, kad šios nuostatos buvo neteisingai taikomos, jis gali raštu kreiptis į generalinį sekretorių. Jeigu Parlamento narys ir generalinis sekretorius nesutaria, klausimas perduodamas kvestoriams, kurie po konsultacijų su generaliniu sekretoriumi priima sprendimą. Kvestoriai taip pat gali pasitarti su pirmininku ir (arba) Biuru.

3. Jeigu generalinis sekretorius po konsultacijų su kvestoriais tikrai mano, kad šiais nuostatais numatytos išmokos buvo netinkamai išmokėtos Europos Parlamento nariams, jis nurodo išieškoti šias sumas iš šio Parlamento nario.

4. Išimtiniais atvejais generalinio sekretoriaus pasiūlymu, pateiktu pasikonsultavus su kvestoriais, Biuras pagal finansinio reglamento 73 straipsnį ir jo įgyvendinimo taisyklės įpareigoja generalinį sekretorių laikinai sustabdyti išmokų mokėjimą, kol Parlamento narys sugrąžins neteisėtai panaudotas sumas.

Biuras priima sprendimą atsižvelgdamas į veiksmingą Parlamento nario įgaliojimų vykdymą ir tinkamą institucijos funkcionavimą, atitinkamam Parlamento nariui suteikus galimybę pateikti pastabas dėl šio sprendimo priėmimo.“

14 2003 m. vasario 12 d. Biuro sprendimu pirmiau minėta 4 dalis buvo pridėta prie FID nuostatų 27 straipsnio.

15 2002 m. gruodžio 4 d. Biuro priimtų vidaus taisyklių dėl Europos Parlamento biudžeto vykdymo 5 straipsnis numato:

„3. Institucijos, atstovaujamos jos pirmininko, sprendimu dėl įgaliojimo generalinis sekretorius paskiriamas pagrindiniu įgaliojimus suteikiančiu pareigūnu.

4. Paskirtas pagrindinis įgaliojimus suteikiantis pareigūnas suteikia įgaliojimus įgaliotiems įgaliojimus suteikiantiems pareigūnams. Įgaliotieji įgaliojimus suteikiantys pareigūnai perigalioja perigaliotus įgaliojimus suteikiančius pareigūnus.“

- 16 2002 m. birželio 25 d. Tarybos reglamento (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 dėl Europos Bendrijų bendrajam biudžetui taikomo finansinio reglamento (OL L 248, p. 1, toliau – finansinis reglamentas) 71 straipsnio 2 dalis nurodo:

„Komisijai mokami nuosavieji išteklių bei tikrai patvirtinta tiksli gautina suma nustatoma apskaitos pareigūnui siunčiamame vykdomajame rašte sumoms išieškoti, o po to skolininkui siunčiamoje debeto avizoje; abu dokumentus parengia atsakingas įgaliojimus suteikiantis pareigūnas.“

- 17 Pagal finansinio reglamento 72 straipsnio 2 dalį:

„Institucija gali oficialiai nustatyti sumą, gautiną iš asmenų, išskyrus valstybes, priimdama sprendimą, kuris vykdomas, kaip apibrėžta EB Sutarties 256 straipsnyje.“

- 18 Pagal finansinio reglamento 73 straipsnio 1 dalį:

„Apskaitos pareigūnas veikia pagal vykdomuosius raštus gautinoms sumoms, tinkamai išduotus atsakingo įgaliojimus suteikiančio pareigūno. Jis tai daro tinkamai, siekdamas užtikrinti, kad Bendrijos gautų savo įplaukas, ir rūpinasi jų teisių apsauga.“

Apskaitos pareigūnas išieško sumas, į Bendrijos reikalavimus skolininkui įskaitydamas tolygią tikrai ir tiksliai nustatytą sumą, kurią pačiam skolininkui turi grąžinti Bendrijos.“

- 19 Pagal 2002 m. gruodžio 23 d. Komisijos reglamento (EB, Euratomas) Nr. 2342/2002, nustatančio finansinio reglamento vykdymo taisykles (OL L 357, p. 1) 78 straipsnio 3 dalį:

„Skolos raštu skolininkui pranešama, kad:

- a) Bendrijos nustatė gautiną sumą;
- b) skola Bendrijoms turi būti gražinta tam tikrą dieną (toliau – skolos grąžinimo terminas);
- c) negrąžinus skolos iki termino pabaigos, nuo skolos bus skaičiuojamos palūkanos, taikant 86 straipsnyje nurodytą palūkanų normą, nepažeidžiant jokių konkrečių taikytinų nuostatų;
- d) jei įmanoma, institucija susigrąžins skolą tarpusavio įskaitymo būdu, apie tai pranešusi skolininkui;
- e) jei skola nebus gražinta iki termino pabaigos, institucija susigrąžins skolą, išieškodama ją iš anksčiau pateiktos garantijos;

- f) jei po to, kai buvo imtasi visų tų priemonių, visa suma nesusigrąžinama, institucija susigrąžina skolą, vykdydama sprendimą, kuris yra priimtas pagal finansinio reglamento 72 straipsnio 2 dalį, arba teismo sprendimu.

Įgaliojimus suteikiantis pareigūnas skolininkui siunčia skolos raštą, o jo kopiją apskaitos pareigūnui.“

20 Reglamento Nr. 2342/2002 80 straipsnis nurodo:

„1. Gautinos sumos nustatymas turi būti paremtas patvirtinančiais dokumentais, liudijančiais Bendrijų teisę ją gauti.

2. Prieš nustatydamas gautiną sumą, atsakingas įgaliojimus suteikiantis pareigūnas asmeniškai patikrina patvirtinančius dokumentus arba savo atsakomybe įsitikina, kad tai yra padaryta.“ (Pataisytas vertimas)

21 Pagal Reglamento Nr. 2342/2002 83 straipsnį:

„Bet kuriuo procedūros metu apskaitos pareigūnas, pranešęs atsakingajam įgaliojimus suteikiančiam pareigūnui ir skolininkui, išieško nustatytas gautinas sumas įskaitymu tais atvejais, kai skolininkas Bendrijoms taip pat turi pretenziją, kuri yra tikra, įvertinta tam tikra nustatyta suma ir kurios grąžinimo terminas susijęs su suma, nustatyta mokėjimo pavedime.“ (Pataisytas vertimas)

22 Pagal Reglamento Nr. 2342/2002 84 straipsnį:

„1. Nepažeidžiant 83 straipsnio, jei iki termino, nurodyto skolos rašte, negražinama visa suma, apskaitos pareigūnas praneša atsakingajam leidimus duodančiam pareigūnui ir nedelsdamas pradeda išieškojimo procedūrą teisinėmis priemonėmis, įskaitant atitinkamais atvejais išieškojimą iš anksčiau pateiktos garantijos.

2. Nepažeisdamas 83 straipsnio, kai šio straipsnio 1 dalyje nurodyto išieškojimo būdo taikyti negalima, ir skolininkas, išpėjus jį oficialiu apskaitos pareigūno raštu, gautinos sumos nesumoka, apskaitos pareigūnas gautiną sumą išieško, vykdydamas sprendimą, priimtą pagal finansinio reglamento 72 straipsnio 2 dalį, arba pateikęs ieškinį.“

23 2001 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1049/2001 dėl galimybės visuomenei susipažinti su Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos dokumentais (OL L 145 p. 43) 4 straipsnio 3 dalis numato:

„Galimybė susipažinti su institucijos parengtais dokumentais, skirtais vidaus naudojimui arba su institucijoje gautais dokumentais, susijusiais su tokiu klausimu dėl kurio institucija dar nėra priėmusi sprendimo, nesuteikiama, jei dokumento atskleidimas rimtai pakenktų institucijos sprendimų priėmimo procesui, nebent atskleidimo reikalautų viršesnis viešasis interesas.“

Ginčo aplinkybės

- 24 Koldo Gorostiaga Atxalandabaso nuo 1999 m. buvo Europos Parlamento narys pagal politinės baskų grupuotės „Euskal Herritarok/Batasuna“ (toliau – EH/B) sąrašą. Pagal 2002 m. rugpjūčio 26 d. Madrido baudžiamojo teismo Nr. 5 nutartį (Madrido *Juzgado de Instrucción* Nr. 5) bei 2003 m. kovo 27 d. Ispanijos Aukščiausiojo teismo (*Tribunal Supremo*) sprendimu EH/B buvo pripažinta neteisėta Ispanijoje. Ispanijos Konstituciniam teismui (*Tribunal Constitucional*) pareikštas ieškinys dėl šio sprendimo buvo atmestas. EH/B uždraudimas neturėjo teisinių pasekmių ieškovo Parlamento nario įgaliojimams, kuriuos jis vykdė iki kadencijos pabaigos 2004 m. birželio mėnesį.
- 25 Parlamento išmokos ieškovui buvo mokamos nuo jo įgaliojimų pradžios 1999 m., o būtent išmokos bendrosioms ir sekretorių paslaugų išlaidoms kompensuoti iki 2001 m. rugpjūčio 31 d. į *Banque Bruxelles Lambert SA* atidarytą einamąją sąskaitą jo ir EH/B vardu. Pastaroji veikė kaip mokančioji šalis FID nuostatų 14 straipsnio 2 dalies prasme.
- 26 2002 m. kovo 21 d. ieškovas paėmė 210 354 EUR iš taupomosios sąskaitos, kuri buvo naudojama kaip einamoji sąskaita.
- 27 Kitą dieną po paėmimo, tai yra 2002 m. kovo 22 d., Gorrotxategi, EH/B išdininkas, ir ieškovo apskaitos pareigūnas buvo apklausti Prancūzijos teritorijoje, į kurią jie įvažiavo iš Belgijos. Paryžiaus *Tribunal de grande instance* Pirmasis ikiteisminio tyrimo teisėjas nurodė areštuoti 200 304 EUR sumą, kurią turėjo Gorrotxategi.

28 Parlamento Biuras pirmą kartą nagrinėjo šią bylą 2002 m. balandžio 8 d. susirinkime. Šio susirinkimo protokolo 8.2 punktas numato:

„Biuras <...>

— atkreipia dėmesį į visuomenės informavimo priemonėse paskleistą informaciją, kad Prancūzijos valdžios institucijos sulaikė du nacionalinės politinės partijos narius, kurie turėjo didelę pinigų sumą ir nurodė, kad šios lėšos buvo sumokėtos Europos Parlamento nariui už jo veiklą,

— išklausęs pirmininką, suteikia įgaliojimą generaliniam sekretoriui imtis visų šiuo atveju reikiamų priemonių, ypač užtikrinant, kad aptariamo Parlamento nario išlaidos atitiktų įvairias taikomas nuostatas, ir pranešti kvestoriams apie bet kokią galimą šių nuostatų pažeidimą.“

29 2002 m. balandžio 12 d. laiške Parlamento generalinis sekretorius (toliau – generalinis sekretorius) ieškovui priminė įvairias nuo jo įgaliojimų pradžios jam sumokėtas išmokas ir paprašė iki 2002 m. balandžio mėn. pabaigos pateikti faktus ir duomenis apie nuo 1999 m. iki 2001 m. sausio 31 d. mokėtos išmokos sekretorių paslaugų išlaidoms kompensuoti naudojimą bei patikslinti išmokos bendrosioms išlaidoms kompensuoti naudojimą.

- 30 Ieškovas atsakė 2002 m. gegužės 6 d. laišku, pateikdamas išmokų sekretorių paslaugų ir bendrosioms išlaidoms kompensuoti buhalterinius duomenis už 1999, 2000 ir 2001 metus. Remiantis šiais duomenimis, ieškovas turėjo sumokėti 103 269,79 EUR EH/B, 51 070,19 EUR trims padėjėjams ir 15 359,46 EUR socialinio draudimo bendrovėms, t. y. iš viso suma sudarė 169 699,44 EUR.
- 31 Ieškovui pateikus paaiškinimus, generalinis sekretorius 2002 m. birželio 7 d. laiške iš jo pareikalavo, kad specializuota bendrovė atliktų šių išmokų panaudojimo auditą. Be to, šiame laiške jis nurodė, kad ieškovas nepanaudojo 58 155,82 EUR išmokos sekretorių paslaugų išlaidoms kompensuoti, ir pareikalavo nedelsiant ją grąžinti. Šią sumą ieškovas įsipareigojo grąžinti Europos Parlamentui kas mėnesį sumokėdamas 3 000 EUR.
- 32 Ieškovas atsakė 2002 m. liepos 20 d. laišku, nurodydamas, kad apie 200 000 EUR Prancūzijos valdžios institucijų areštuota suma yra gauta tik iš Parlamento, nes į einamąją sąskaitą, iš kurios ji buvo paimta, buvo pervedami vien tik Parlamento mokėjimai, ir kad jos grąžinimas yra būtina išankstinė įsipareigojimų Parlamentui, jei tokių yra, įvykdymo sąlyga. Ieškovas generalinio sekretoriaus taip pat paprašė išduoti pažymą, nurodančią šios sumos kilmę, kurią būtų galima pateikti Paryžiaus *Tribunal de grande instance* ikiteisminio tyrimo teisėjui. Be to, jis sutiko su generalinio sekretoriaus siūlymu atlikti auditą.
- 33 Generalinis sekretorius atsakė 2002 m. birželio 8 d. laišku, prie kurio buvo pridėta pažyma, nurodanti visus Parlamento mokėjimus į einamąją sąskaitą. Iš minėtos pažymos matyti, kad Parlamentą į šią sąskaitą nuo 1999 m. liepos 1 d. iki 2001 m. gruodžio 31 d. pervedė išmokas kelionių, bendrosioms ir sekretorių paslaugų išlaidoms kompensuoti, kurių bendra suma siekė 495 891,31 EUR (nuo 2001 m. rugsėjo 1 d. išmoka sekretorių paslaugų išlaidoms kompensuoti mokama į kitas sąskaitas).

- 34 2003 m. sausio 9 d. raštu Parlamento finansų generalinis direktorius perdavė ieškovui audito ataskaitą (2002 m. gruodžio 19 d.) dėl išmokų bendrosioms ir sekretorių paslaugų išlaidoms kompensuoti. Šį auditą atliko privati bendrovė, pasirinkta bendru šalių sutarimu.
- 35 Pagal ataskaitos 4 punktą auditoriai tikrino išmokas, sumokėtas nuo 1999 m. birželio 1 d. iki 2001 m. gruodžio 31 d., bendrosioms ir sekretorių paslaugų išlaidoms kompensuoti.
- 36 Remiantis audito ataskaita, Parlamentas ieškovui nuo 1999 m. liepos 1 d. iki 2001 m. gruodžio 31 d. sumokėjo 104 021 EUR išmokų bendrosioms išlaidoms kompensuoti, iš kurių 103 927 EUR pagrįstos. Tuo pačiu laikotarpiu Parlamentas ieškovui sumokėjo 242 582 EUR išmokų sekretorių paslaugų išlaidoms kompensuoti. Iš šios sumos 53 119 EUR buvo tinkamai pagrįsti, tačiau dėl likusių 189 463 EUR panaudojimo ieškovas nepateikė jokių patvirtinančių dokumentų.
- 37 Ieškovas dėl šios ataskaitos pateikė pastabas, kurios buvo prie jos pridėtos.
- 38 2003 m. sausio 30 d. laiške generalinis sekretorius informavo ieškovą, kad jis iki kito Biuro susirinkimo, numatyto vasario 10 d., remdamasis audito ataskaita, turi pateikti 189 463 EUR naudojimą patvirtinančius dokumentus.
- 39 2003 m. vasario 6 d. laiške ieškovas pateikė patvirtinančius dokumentus ir papildomus paaiškinimus.

- 40 2003 m. vasario 12 d. Biuras priėmė sprendimą įpareigoti generalinį sekretorių nustatyti tikslią ieškovo skolos sumą ir iš jo pareikalauti ją grąžinti.
- 41 2003 m. vasario 26 d. generalinis sekretorius išsiuntė laišką ieškovui, jame nurodydamas, kad remiantis 2003 m. vasario 6 d. laiške jo pateikta informacija, tik 12 947 EUR suma gali būti laikoma tinkamai pagrįsta. Generalinis sekretorius neatsižvelgė į kitas išlaidas, nes jos nebuvo pagrįstos tinkamais dokumentais, nebuvo susijusios su išmoka sekretorių paslaugų išlaidoms kompensuoti arba buvo susijusios su gavėjams dar neišmokėtomis sumomis. Todėl pradinė suma buvo sumažinta iki 176 516 EUR. Generalinis sekretorius nurodė ieškovui susisiekti su Parlamento tarnybomis, kad būtų sutarta dėl grąžinimo būdo.
- 42 2003 m. kovo 10 d. Nutartimi ieškovo Paryžiaus *Tribunal de grande instance* Pirmajam ikiteisminio tyrimo teisėjui pateiktas prašymas dėl 200 304 EUR grąžinimo buvo atmetas. Remiantis ieškovo advokato pateikta informacija, ši byla šiuo metu nagrinėjama Europos žmogaus teisių teisme.
- 43 Ieškovo advokatui paprašius tam tikrų dokumentų ir paaiškinimų, kurių dalis jam buvo pateikta 2003 m. balandžio 16 d. generalinio sekretoriaus laišku, 2003 m. balandžio 21 d. ieškovas pagal FID nuostatų 27 dalies 2 dalį pateikė administracinį skundą dėl 2003 m. vasario 26 d. generalinio sekretoriaus laiško.
- 44 2003 m. birželio 17 d. laišku generalinis sekretorius atsakė į ieškovo administracinį skundą. Jo manymu, iš tiesų šis skundas pateiktas būtent dėl 2003 m. vasario 12 d. Biuro sprendimo. Jis nurodė, kad pastarasis sprendimas apsiribojo nurodymų,

kuriais remiantis galima priimti ieškovui turinčius poveikį sprendimus, pateikimu jam ir Parlamento teisinei tarnybai. Generalinis sekretorius taip pat nurodė, kad nagrinėjamas procesas buvo tik tyrimo stadija, vėliau, esant reikalui, ketinant konsultuotis su kvestoriais pagal FID nuostatų 27 straipsnio 2 dalį, taigi joks Biuro sprendimas, turintis tiesioginį poveikį ieškovui, nebuvo priimtas, ir dėl to generalinis sekretorius neturėjo nagrinėti skundo iš esmės.

45 Vėliau ieškovas pateikė kitus dokumentus, tarp jų kvietimą atvykti į *Euskadi* autonominės bendruomenės administracijos teisingumo, darbo ir socialinio saugumo departamentą dėl sutaikinimo procedūros, kurios metu siekiama išspręsti trijų jo padėjėjų prašymą dėl darbo užmokesčio išsiskolinimo už 50 865,43 EUR sumą. Jis taip pat pateikė ieškovo ir jo padėjėjų gyvenimo Briuselyje išlaidų, patirtų auditorių nagrinėjamu laikotarpiu, kurių bendra suma 63 308,64 EUR, sąskaitą. Šias išlaidas turėjo padengti EH/B, kuri pagal su juo sudarytą susitarimą išskaitė nustatytą 600 EUR sumą iš kiekvieno padėjėjo atlyginimo. Todėl šią iki šios dienos nesumokėtą sumą turėjo sumokėti EH/B.

46 Generalinis sekretorius atsisakė atsižvelgti į šias aplinkybes. 2003 m. gruodžio 18 d. laišku, pirma, jis nurodė, kad ieškovas nepateikė dokumentų, patvirtinančių darbo užmokesčio išsiskolinimo, dėl kurio pradėta sutaikinimo procedūra, sumokėjimą. Antra, dėl gyvenimo išlaidų sąskaitų konstatuota, kad nėra dokumentų, įrodančių sutartinių įsipareigojimų, kuriuos vykdant buvo sumokėta 63 308,64 EUR suma, buvimą, be to, dauguma šių sąskaitų buvo pateiktos ne EH/B, o kito asmens vardu.

47 2004 m. sausio 28 d. laiške generalinis sekretorius ieškovui priminė, kad jo skola Parlamentui, remiantis audito ataskaita ir pateiktais bei vėliau pripažintais patvirtinančiais dokumentais, siekė 176 516 EUR (žr. šio sprendimo 38 ir 41 punktus). Jis nurodė, kad ieškovui jau pradėjus gražinti dalį skolos, t. y.

58 155,82 EUR, mokant kas mėnesį 3 000 EUR (žr. šio sprendimo 31 punktą), likusi grąžintina suma yra 118 360,18 EUR.

48 Generalinis sekretorius patikslino, kad pagal FID nuostatų 16 straipsnio 2 dalį ir 27 straipsnio 3 dalį jis privalo duoti nurodymus dėl neteisėtai sumokėtos 118 360,18 EUR sumos išieškojimo, o prireikus siūlyti Biurui pagal minėtų nuostatų 27 straipsnio 4 dalį laikinai sustabdyti tam tikrų išmokų mokėjimą ieškovui.

49 2004 m. vasario 9 d. generalinis sekretorius išklausė ieškovą. Remiantis posėdžio ataskaita, generalinis sekretorius ketino pateikti Biurui pasiūlymą dėl 2004 m. vasario 25 d. susirinkimo.

50 2004 m. vasario 24 d. laiške generalinis sekretorius taip kreipėsi į ieškovą:

„Po vasario 28 d. laiško ir jus išklausius 2004 m. vasario 9 d., aš jums perduodu sprendimą, kurį aš priėmiau, remiantis atitinkamomis Sąjungos finansinio reglamento nuostatomis bei nuostatomis dėl Parlamento narių išlaidų ir išmokų dėl 118 360,18 EUR sumos, kurią jūs esate skolingas, grąžinimo Parlamentui. Biuras šiuo klausimu bus informuotas per kitą jo susirinkimą <...>“

51 2004 m. vasario 24 d. generalinio sekretoriaus sprendimas, pridėtas prie minėto laiško (toliau – ginčijamas sprendimas), grindžiamas FID nuostatų 16 ir

27 straipsniais bei finansinio reglamento 71 ir 73 straipsniais. Ginčijamas sprendimas taip pat paremtas konsultacija su kvestoriais, įvykusia 2004 m. sausio 14 dieną. Pagal ginčijamo sprendimo 1 konstatuojamąją dalį Parlamentui grąžintina suma siekia 176 576 EUR, nes ieškovas jau pradėjo grąžinti 58 155,82 EUR, kas mėnesį mokėdamas 3 000 EUR (žr. šio sprendimo 47 punktą), ir lieka grąžinti 118 360,18 EUR. Sprendime nurodomas 2003 m. kovo 18 d. Parlamento perįgalioto leidimus išduodančio pareigūno priimtas įsakymas Nr. 92/332 dėl 118 360,18 EUR grąžinimo.

52 Ginčijamo sprendimo konstatuojamosios dalies 2 punkte nurodyta, kad pagal FID nuostatų 16 straipsnio 2 dalį ir 27 straipsnio 3 dalį reikia išieškoti 118 360,18 EUR sumą, įskaitant ieškovo veiksmingam įgaliojimų vykdymui mažiau svarbias Parlamento išmokas.

53 Pagal ginčijamo sprendimo rezoliucinę dalį:

„1. Iš Europos Parlamento nariui Koldo Gorostiaga Atxalandabaso mokėtinų išmokų, kol Europos Parlamentui bus sumokėta skola, šiuo metu siekianti 118 360,18 EUR, išskaityti:

— 50 % išmokos bendrosioms išlaidoms kompensuoti,

— 50 % išmokos dienpinigiams.

2. Tuo atveju, jei Europos Parlamento nario Koldo Gorostiaga Atxalandabaso įgaliojimai pasibaigtų, kol bus sumokėta jo skola Europos Parlamentui, išskaityti:

— pereinamojo laikotarpio išmoką pasibaigus įgaliojimui ir

— visus kitus Parlamento nariui mokamus mokėjimus.“

54 2004 m. kovo 1 d. laiške ieškovas pateikė savo pastabas dėl ginčijamo sprendimo ir paprašė papildomų dokumentų ir paaiškinimų bei priėjimo prie visos medžiagos, kuria remiantis priimti sprendimai, turintys jam poveikį.

55 2004 m. kovo 31 d. laišku generalinis sekretorius atsakė, pateikdamas tam tikrus patikslinimus ir nurodydamas, kad priėjimas prie medžiagos bus suteiktas ieškovui laikantis Reglamento Nr. 1049/2001 ir 2000 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 45/2001 dėl asmenų apsaugos Bendrijos institucijoms ir įstaigoms tvarkant asmens duomenis ir laisvo tokių duomenų judėjimo (OL L 8, 2001, p. 1) atitinkamų nuostatų nustatytų ribų.

Procesas ir šalių reikalavimai

56 Ši byla buvo pradėta ieškovo ieškiniu, pateiktu Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai 2004 m. balandžio 20 dieną. Parlamentas savo atsiliepimą į ieškinį Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai pateikė 2004 m. birželio 29 dieną.

- 57 Ispanijos Karalystė pateikė prašymą įstoti į šią bylą palaikyti Parlamento reikalavimus, kurių Pirmosios instancijos teismo kanceliarija gavo 2004 m. liepos 13 dieną. Šis prašymas įstoti į bylą buvo patenkintas Pirmosios instancijos teismo antrosios kolegijos pirmininko 2004 m. spalio 14 d. Nutartimi. Įstojusi į bylą šalis pateikė savo pastabas per nustatytą terminą.
- 58 Remdamasis teisėjo pranešėjo pranešimu, Pirmosios instancijos teismas nusprendė pradėti žodinę proceso dalį ir, taikant proceso organizavimo priemones, šalims buvo nurodyta iki posėdžio raštu atsakyti į keletą klausimų.
- 59 Išklauses šalis, Pirmosios instancijos teismas persiuntė bylą antrajai išplėstinei kolegijai.
- 60 Ieškovas 2005 m. gegužės 27 d. laišku ir Taryba 2005 m. birželio 1 d. laišku įvykdė Pirmosios instancijos teismo nurodytas proceso organizavimo priemones ir pateikė tam tikrus dokumentus.
- 61 Šalių žodinės pastabos ir atsakymai į Pirmosios instancijos teismo pateiktus klausimus buvo išklaustyti 2005 m. rugsėjo 12 d. posėdyje.
- 62 Ieškovas Pirmosios instancijos teismo prašo:

— panaikinti ginčijamą sprendimą,

— priteisti iš Parlamento bylinėjimosi išlaidas.

63 Parlamentas Pirmosios instancijos teismo prašo:

- atmesti ieškinį,

- priteisti iš ieškovo bylinėjimosi išlaidas.

64 Ispanijos Karalystė Pirmosios instancijos teismo prašo:

- atmesti ieškinį,

- priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

65 Grįsdamas savo reikalavimus, ieškovas pateikė aštuonis panaikinimo pagrindus dėl, pirma, FID nuostatų pažeidimo, antra, „objektyvumo ir bešališkumo“ principo, trečia, rungimosi principo ir teisės į gynybą užtikrinimo, ketvirta, pranešimo apie sprendimus taisyklių, penkta, pareigos motyvuoti, šešta, lygybės ir nediskriminavimo principo pažeidimo, septinta, piktnaudžiavimo įgaliojimais ir, aštunta, generaliniam sekretoriui pateiktų patvirtinančių dokumentų vertinimo klaidų.

Dėl pirmojo pagrindo, susijusio su FID nuostatų pažeidimu

Šalių argumentai

- 66 Pirmąjį pagrindą sudaro penkios dalys. Pirmos dvi grindžiamos FID nuostatų atitinkamai 27 straipsnio 2 ir 4 dalies nesilaikymu, o kitos trys – teisės į gynybą, lygybės principo ir galiausiai FID nuostatų 27 straipsnio 3 dalies pažeidimu.
- 67 Dėl FID nuostatų 27 straipsnio 2 dalies pažeidimo ieškovas nurodė, kad po jo 2003 m. balandžio 21 d. laiško (žr. šio sprendimo 43 punktą), kuriame jis pažymėjo, kad FID nuostatai buvo neteisingai jo atžvilgiu taikomi ir atsižvelgiant į tai, kad jokie susitarimo tarp generalinio sekretoriaus ir jo nebuvo, remiantis šiuo straipsniu šis klausimas turėjo būti perduotas kvestoriams, kad jie, pasikonsultavę su generaliniu sekretoriumi ir priėmus su Biuro pirmininku, priimtų sprendimą. Tačiau ginčijamą sprendimą priėmė generalinis sekretorius, kuris neturėjo kompetencijos šiuo klausimu.
- 68 Dėl FID nuostatų 27 straipsnio 4 dalies ieškovas primena, kad pagal šią nuostatą tik Biuras yra kompetentingas priimti sprendimą dėl neteisėtai gautų Parlamento išmokų išieškojimo, įskaitant aptariamam Parlamento nariui mokamas išmokas.
- 69 Dėl lygybės principo pažeidimo ieškovas tvirtina, kad Parlamentas veikė diskriminuodamas, nes skelbė Parlamento narių, kurie sprendžia ginčus su institucija, pavardes. Nors Parlamentas paprastai neatskleidžia su šiuo klausimu susijusių asmens duomenų, šios praktikos nebuvo laikomasi jo atžvilgiu. Jis nurodo, kad

Parlamento Biuras Ispanijoje 2003 m. kovo mėn. išplatino spaudos apžvalgą su visais su šia byla susijusiais Ispanijos dienraščių straipsniais, kurie jam buvo nepalankūs. Toks elgesys taip pat pažeidžia nuostatas dėl asmens duomenų apsaugos bei Europos žmogaus teisių apsaugos ir pagrindinių laisvių konvencijos (toliau – EŽTPLK) 8 straipsnį.

- 70 Dėl FID nuostatų 27 straipsnio 3 dalies pažeidimo ieškovas nurodo, kad, priešingai nei reikalauja ši nuostata, generalinis sekretorius, iš anksto nepasikonsultavęs su kvestoriais, 2003 m. vasario 26 d. Sprendime (žr. šio sprendimo 41 punktą) nustatė, kad 176 516 EUR suma buvo neteisėtai išmokėta.
- 71 Parlamentas dėl dviejų pirmų pagrindo dalių patvirtina, kad iš kartu skaitomų FID nuostatų 16 straipsnio 2 dalies ir 27 straipsnio 2–4 dalių matyti, jog nuostatai numato tris atskiras procedūras ginčų dėl įvairių išmokų mokėjimo ar naudojimo arba jų pažeidimo atveju.
- 72 Pirmoji 27 straipsnio 2 dalyje aprašyta procedūra, kurios turi būti laikomasi, kai skiriasi suinteresuotojo asmens ir institucijos nuomonės, susijusi su finansinių teisių Parlamento nariui pripažinimu ir išlaidų kompensavimu bei išmokų mokėjimu. Šiuo atveju, Parlamento manymu, Parlamento narys pirmiausia turi kreiptis į generalinį sekretorių, kuris gali patvirtinti jo „reikalavimą“. Jeigu šalys nesusitaria, klausimas perduodamas kvestoriams, kad jie, turėdami galimybę pasikonsultuoti su generaliniu sekretoriumi ir Biuro pirmininku, priimtų sprendimą.
- 73 Antroji 16 straipsnio 2 dalyje ir 27 straipsnio 3 dalyje aprašyta procedūra numato tiek Parlamento nariui kompensuotų išlaidų ir išmokėtų išmokų naudojimo, tiek

neteisėtai išmokėtų sumų išieškojimo kontrolę *a posteriori*. Parlamento manymu, jeigu generalinis sekretorius įsitikina, kad Parlamento išmokos buvo išmokėtos neteisėtai (nes jos nebuvo naudojamos pagal FID nuostatus), jis pradeda jų išieškojimo procedūrą. 27 straipsnio 2 dalis netaikytina šioje procedūroje, nes tuomet nebūtų galima taikyti 27 straipsnio 3 ir 4 dalių ir generalinis sekretorius negalėtų priimti jokio galutinio sprendimo.

74 Trečioji 27 straipsnio 4 dalyje numatyta procedūra susijusi su išimtimis, kai Biuras gali nuspręsti laikinai sustabdyti Parlamento išmokų mokėjimą.

75 Parlamentas taip pat remiasi finansinio reglamento 71 ir 73 straipsniais, pabrėždamas, kad sprendimas dėl išieškojimo turi atitikti pastarojo reglamento nuostatas. Be to, Parlamentas nurodo savo biudžeto vykdymo vidaus taisyklių (žr. šio sprendimo 15 punktą) 5 straipsnį. Pagal šį straipsnį generalinis sekretorius paskiriamas pagrindiniu leidimus išduodančiu pareigūnu. Tačiau Biurui ar kvestoriams nenumatyta jokie vaidmens šioje srityje. Parlamentas praneša, kad ieškovo skola buvo išieškota taikant įskaitymą pagal finansinio reglamento 73 straipsnio 1 dalies antrąją pastraipą (žr. šio sprendimo 18 punktą).

76 Parlamentas pabrėžia, kad šis ginčas išimtinai susijęs su FID nuostatų 27 straipsnio 3 dalies procedūra, o ne su minėto straipsnio 2 dalimi. Savo atsakymuose į Pirmosios instancijos teismo raštu pateiktus klausimus jis pabrėžia, kad iš tiesų nusprendė pirmenybę teikti FID nuostatų 16 straipsnio 2 dalies ir 27 straipsnio 3 dalies taikymui kartu.

- 77 Dėl ieškovo 2003 m. balandžio 21 d. ieškovo laiško (žr. šio sprendimo 67 punktą), Parlamentas nurodo, kad jis negalėjo taikyti FID nuostatų 27 straipsnio 2 dalies, nes generalinis sekretorius tuo momentu dar nebuvo priėmęs galutinio sprendimo.
- 78 Be to, Parlamentas tvirtina, kad FID nuostatų 27 straipsnio 4 dalis taip pat nebuvo taikoma. Pagal FID nuostatų 27 straipsnio 3 dalyje numatytą procedūrą Parlamentas nekėlė klausimo dėl išlaidų kompensavimo ir išmokų mokėjimo ieškovui, o jų dalį įskaitymo būdu naudojo mažinant sumą, kurią turėjo grąžinti ieškovas. Jeigu Parlamentas būtų sustabdęs išmokų mokėjimą pagal FID nuostatų 27 straipsnio 4 dalį, nebūtų sumų, kurias vėliau būtų galima įskaityti mažinant ieškovo skolą Parlamentui.
- 79 Iš to išplaukia, kad FID nuostatų 27 straipsnio 4 dalis neaprašo įskaitymo procedūros, bet suteikia Parlamentui galimybę daryti spaudimą savo nariams, laikinai sustabdant išmokų mokėjimą, kol aptariamasis Parlamento narys pats grąžins neteisėtai gautas Parlamento išmokas. Parlamento manymu, kalbama apie netinkamai suformuluotą nuostatą, kurios dabartinė redakcija yra netaikytina.
- 80 Galiausiai Parlamentas pabrėžia, kad ieškovo argumentas dėl asmens duomenų apsaugos nuostatų pažeidimo, nesant tai patvirtinančių faktinių ir teisinių įrodymų, yra nepagrįstas. Dėl EŽTPLK 8 straipsnio pažeidimo Parlamentas nurodo šio pagrindo nepriimtinumą, nes šis pagrindas pirmą kartą buvo nurodytas tik atsiliepime į ieškinį.

- 81 Ispanijos Karalystė sutinka su Parlamento argumentais dėl FID nuostatų 16 ir 27 straipsniuose aprašytų procedūrų vertinimo ir antros iš jų taikymo šiuo atveju. Iš to išplaukia, kad 16 straipsnio 2 dalis ir 27 straipsnio 3 dalis yra tinkamas ginčijamo sprendimo teisinis pagrindas.
- 82 Ispanijos Karalystė posėdyje išdėstė kelis papildomus argumentus dėl galimų pasekmių tuo atveju, jei Pirmosios instancijos teismas nuspręstų, kad FID nuostatų 27 straipsnio 4 dalį Parlamentas turėjo laikyti tinkamu teisiniu pagrindu. Tokioje situacijoje ginčijamo sprendimo galimas panaikinimas perkeltų bylą į etapą, kai dar nebuvo priimtas ginčijamas sprendimas, ir sureguliuotų procedūrą. Šiuo klausimu Ispanijos Karalystė nurodo 1998 m. spalio 15 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimą *Industrie des poudres sphériques prieš Tarybą* (T-2/95, Rink. p. II-3939). Remiantis Ispanijos Karalystės analize, Pirmosios instancijos teismas galėtų pasiremti šio sprendimo 91 punktu ir nuspręsti, kad jeigu ginčijamas sprendimas turi būti panaikintas šiuo pagrindu, nereikia ginčyti visos administracinės procedūros, kurios laikantis jis buvo priimtas.

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

— Dėl pirmojo pagrindo pirmų dviejų dalių

- 83 Dėl pirmojo pagrindo, grindžiamo FID nuostatų 27 straipsnio 2 dalies pažeidimu, reikia konstatuoti, kad ši nuostata numato procedūrą, suteikiančią įgaliojimus kvestoriams spręsti bet kokią nesutarimą tarp Parlamento nario ir generalinio sekretoriaus dėl FID nuostatų taikymo. Kalbama apie visuotinai taikomą nuostatą, kuri, išskyrus specialias taisykles, apima visas šių nuostatų reglamentuojamas sritis (draudimo politiką, kalbų kursus, pensijas, medicininės išlaidas ir t. t.). Nurodytina, kad tai bendro pobūdžio nuostata, palyginti su 16 straipsnio 2 dalimi ir 27 straipsnio

3 ir 4 dalimis, kurios būtent taikomos ginčiuose dėl neteisėtai išmokėtų Parlamento išmokų grąžinimo. Todėl, kai yra specialios nuostatos, 27 straipsnio 2 dalis netaikytina išieškant neteisėtai išmokėtas Parlamento išmokas (žr. analogiškai 1995 m. gruodžio 12 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Chiquita Italia*, C-469/93, Rink. p. I-4533, 61 punktą ir 2003 m. birželio 19 d. Sprendimo *Mayer Parry Recycling*, C-444/00, Rink. p. I-6163, 49–57 punktus). Todėl pirmojo pagrindo pirmą dalį reikia atmesti kaip nepagrįstą.

⁸⁴ Dėl antros dalies, grindžiamos FID nuostatų 27 straipsnio 4 dalies pažeidimu, pirmiausia reikia nurodyti, kad ginčijamą sprendimą iš esmės sudaro dvi dalys, tai yra, pirma, generalinio sekretoriaus tvirtinimas, jog jame nurodytos sumos buvo neteisėtai išmokėtos ieškovui ir todėl jas reikia išieškoti ir, antra, sprendimas pradėti išieškojimo procedūrą, taikant ieškovui mokėtinų išmokų įskaitymą.

⁸⁵ Ši pagrindo dalis susijusi tik su ginčijamo sprendimo antros dalies teisėtumu. Šiuo atžvilgiu reikia išnagrinėti, pirma, ar ši dalis iš tiesų aprašo įskaitymo procedūrą ir, jei taip, ar tokiai procedūrai kaip *lex specialis* teikiama pirmenybė minėtų nuostatų 16 straipsnio 2 dalies ir 27 straipsnio 3 dalyje numatytos procedūros atžvilgiu.

⁸⁶ Pirmu klausimu Pirmosios instancijos teismas konstatuoja, kad 27 straipsnio 4 dalis iš tiesų aprašo įskaitymo procedūrą. Šis tvirtinimas yra pagrįstas šiais pagrindais. Pirma, 27 straipsnio 4 dalis nurodo finansinio reglamento 73 straipsnį ir šio straipsnio įgyvendinimo taisykles. Finansinio reglamento 73 straipsnio 1 dalies antroji pastraipa numato pareigą kiekvienos institucijos apskaitos pareigūnui išieškoti sumas, į Bendrijos reikalavimus skolininkui įskaitant tolygią tikrai ir tiksliai nustatytą sumą, kurią pačiam skolininkui turi grąžinti Bendrijos.

- 87 Be to, iš Reglamento Nr. 2342/2002 78 straipsnio 3 dalies d–f punktų bei 83 ir 84 straipsnių, susijusių su finansinio reglamento 71 ir 73 straipsnių įgyvendinimo taisyklėmis, matyti, kad kiekviena institucija turi išieškoti sumas, teikdama pirmenybę įskaitymui, o jeigu negalima išieškoti (iš dalies ar visiškai), ji turi pradėti išieškojimo procedūrą kitomis teisinėmis priemonėmis (įskaitant išieškojimą iš anksčiau pateiktos garantijos, vykdant sprendimą, priimtą pagal finansinio reglamento 72 straipsnio 2 dalį, arba pateikiant ieškinį).
- 88 Be to, reikia nurodyti, kad Parlamento pasiūlytas aiškinimas, kad FID nuostatų 27 straipsnio 4 dalis suteikia galimybę laikinai visai ar iš dalies sustabdyti Parlamento nariui mokamų išmokų mokėjimą, kol pastarasis vėliau pats grąžins neteisėtai gautas Parlamento išmokas, tam nenaudojant jam mokėtinų išmokų, kurių mokėjimas yra sustabdytas, pažeidžia proporcingumo principą.
- 89 Šiuo atžvilgiu Pirmosios instancijos teismas pažymi, jog proporcingumo principas, vienas iš bendrųjų Bendrijos teisės principų, reikalauja, kad Bendrijos institucijų veiksmai neviršytų to, kas tinkama ir būtina nagrinėjamiems teisės aktų teisėtiems tikslams pasiekti, todėl, kai galima rinktis tarp keleto tinkamų priemonių, reikia taikyti mažiausiai suvaržančią, o sukelti nepatogumai neturi būti neproporcingi nurodytiems tikslams (žr. 2005 m. liepos 14 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Rica Foods prieš Komisiją*, C-41/03 P, Rink. p. I-6875 85 punktą ir minimą teismų praktiką).
- 90 Be to, proporcingumo principas yra Bendrijos teisės nuostatų aiškinimo kriterijus (žr. šia prasme 2002 m. liepos 25 d. Teisingumo Teismo sprendimo *MRAX*, C-459/99, Rink. p. I-6591, 61 ir 62 punktus; 1999 m. kovo 25 d. Pirmosios instancijos

teismo sprendimo *Forges de Clabecq prieš Komisiją*, T-37/97, Rink. p. II-859, 128 punktą ir 1999 m. liepos 19 d. Sprendimo *Hautala prieš Tarybą*, T-14/98, Rink. p. II-2489, 87 punktą), nes iš kelių galimų nuostatų aiškinimų reikia pasirinkti tą, kuris atitinka šį principą.

91 Šioje byloje Parlamento pasiūlytas aiškinimas numato priverstinę priemonę prieš Parlamento narį (tam tikrų jo išmokų sustabdymą, kad pastarasis savo iniciatyva grąžintų neteisėtai gautas sumas), kol pagal finansinio reglamento 73 straipsnį ir pagal jo įgyvendinimo nuostatas taikomo įskaitymo pakanka patenkinti institucijos interesus dėl neteisėtai gautos sumos išieškojimo. Toks aiškinimas taip pat neatitiktų šio sprendimo 87 punkte cituotų straipsnių, kurie numato, kad kiekviena institucija turi išieškoti Bendrijos sumas, iš visų išieškojimo būdų teikiant pirmenybę įskaitymui. Taigi remiantis Parlamento pasiūlytu aiškinimu būtų galima priimti priemonę, galinčią sukelti nepagrįstų nepatogumų aptariamam Parlamento nariui.

92 Be to, FID nuostatų 27 straipsnio 4 dalies sąvokos „laikiniai“ ir „kol Parlamento narys grąžins neteisėtai panaudotas sumas“ nepatvirtina Parlamento aiškinimo. Iš tiesų sąvokos „laikiniai“ prasmė yra paaiškinta pačiame straipsnyje, tai yra, kol Parlamento narys grąžins neteisėtai panaudotas sumas. Sąvoka „grąžins“ nebūtinai reiškia mokėjimą, ji taip pat gali reikšti grąžinimą įskaitant, kuris yra abipusių įsipareigojimų įgyvendinimo būdas (žr. šia prasme 2003 m. liepos 10 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Komisija prieš CCRE*, C-87/01 P, Rink. p. I-7617, 59 punktą).

93 Be to, posėdyje Parlamentas, atsakydamas į klausimą žodžiu, patvirtino, kad Biuras, priimdamas FID nuostatų 27 straipsnio 4 dalį, ketino nustatyti specialią taisyklę,

lyginant su esančia to paties straipsnio 3 dalyje, suteikiant tam tikras procedūrinės garantijas Parlamento nariui, kurio skola išieškoma taikant įskaitymą.

- 94 Be to, Pirmosios instancijos teismas pažymi, jog iš 2004 m. sausio 14 d. kvestorių susitikimo su generaliniu sekretoriumi protokolo (pateikta Parlamento Pirmosios instancijos teismo prašymu) matyti, kad 27 straipsnio 3 ir 4 dalių taikymo sąlygos buvo įvykdytos, kad galutinį sprendimą priims Biuras ir kad generalinio sekretoriaus buvo prašoma išklaudyti ieškovą iki kreipimosi į Biurą, o tai nurodo 27 straipsnio 4 dalį.
- 95 Dėl FID 16 straipsnio 2 dalies, 27 straipsnio 3 dalies ir 27 straipsnio 4 dalies specifinio ryšio Pirmosios instancijos teismas nurodo, kad pastarasis straipsnis nustato procedūrą, kurios reikia laikytis tuo atveju, kai numatyta taikyti išieškojimo būdą (įskaitymą), susijusį su Parlamento nariui mokamomis išmokomis, kad jis galėtų veiksmingai atlikti savo atstovavimo funkcijas, užtikrinant jam galimybę veiksmingai vykdyti jo įgaliojimus. Dėl šios priežasties nuostatai numato nemažai procedūrinių ir materialinių garantijų (išankstinį konsultavimąsi su kvestoriais, įgaliojimų priimti sprendimą suteikimą kolektyviniam organui, šiuo atveju Biurui, Parlamento nario įgaliojimų veiksmingo vykdymo ir gero institucijos funkcionavimo apsaugą bei galiausiai išankstinį pranešimą atitinkamam Parlamento nariui). Kadangi ši nuostata susijusi su vienos ar kelių neteisėtai išmokėtų išmokų išieškojimo būdu, ji turi būti laikoma *lex specialis*, palyginti su FID nuostatų 16 straipsnio 2 dalimi ir 27 straipsnio 3 dalimi, o tai pateisina jos įtraukimą po pastarosios dalies.
- 96 Šiomis aplinkybėmis sąvoką „išimtiniais atvejais“, įtvirtintą FID nuostatų 27 straipsnio 4 dalies pradžioje, reikia suvokti kaip patvirtinančią, kad įskaitymą galima vykdyti tik užtikrinant pirmesniame punkte minėtas garantijas.

- 97 Taigi Pirmosios instancijos teismas mano, kad 2003 m. vasario mėn. Parlamentas, pakeisdamas savo FID nuostatus ir įtraukdamas naują 4 dalį, siekė numatyti, kad jei reikia išieškoti iš Parlamento nario sumas taikant jam mokamų Parlamento išmokų įskaitymą, tai gali būti daroma tik laikantis šio straipsnio 4 dalyje numatytos procedūros. Kadangi generalinis sekretorius neturėjo kompetencijos nurodyti vykdyti nagrinėjamą įskaitymą neturėdamas pagal šioje nuostatoje numatytą procedūrą duotų Biuro nurodymų veikti, ginčijamas sprendimas turi būti panaikintas tiek, kiek jis nurodo vykdyti tokį įskaitymą.
- 98 Dėl Ispanijos Karalystės pastabų dėl galimybės atlyginti šią skolą Pirmosios instancijos teismas pabrėžia, kad pagal EB 233 straipsnį jis neturi priimti sprendimo dėl to, kokių veiksmų turi imtis institucija, kai teismas savo sprendimu aktą panaikina visiškai ar iš dalies. Tačiau suinteresuotoji institucija turi imtis priemonių įgyvendinti teismo sprendimą dėl panaikinimo (1998 m. sausio 27 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Ladbroke Racing prieš Komisiją*, T-67/94, Rink. p. II-1, 200 punktas).
- 99 Taigi ginčijamas sprendimas turi būti panaikintas tiek, kiek jis susijęs su nagrinėjamos sumos išieškojimu įskaitant.
- 100 Todėl, Pirmosios instancijos teismo manymu, reikia išnagrinėti kitų keturių pagrindų, kuriais remiamasi ieškinyje, pagrįstumą tiek, kiek jie susiję su ieškovo pareiga grąžinti Parlamentui ginčijamame sprendime nurodytą sumą ir jos dydžiu.

— Dėl pirmojo pagrindo trečios, ketvirtos ir penktos dalių

- 101 Trečia dalis, grindžiama teisės į gynybą pažeidimu, bus nagrinėjama kartu su trečiuoju pagrindu.
- 102 Dėl lygybės principo pažeidimo, susijusio su Parlamento narių, besiginčijančių su Parlamentu, pavardžių paskelbimu ir asmens duomenų apsaugos nuostatų pažeidimu (žr. šio sprendimo 69 punktą), pakanka pastebėti, kad ieškovas nenurodo konkrečių Parlamento veiksmų, kurie sudarė tokį pažeidimą, nei duomenų, kurie būtų atskleisti, nei sąsajos tarp tokio atskleidimo ir ginčijamo sprendimo. Spaudos apžvalgos, apimančios visus Ispanijos dienraščių straipsnius, susijusius su šia byla, išplatinimas nėra su ginčijamu sprendimu susijęs veiksmas. Akivaizdu, kad nagrinėjami straipsniai buvo parašyti niekaip nesusijusių su Parlamentu asmenų. Todėl reikia atmesti pirmojo pagrindo trečią dalį.
- 103 Galiausiai, kalbant apie šio pagrindo dalį, susijusią su FID nuostatų 27 straipsnio 3 dalimi, kurioje teigiama, kad generalinis sekretorius, iš anksto nepasikonsultavęs su kvestoriais, 2003 m. vasario 26 d. Sprendime tvirtino, jog 176 516 EUR suma buvo neteisėtai išmokėta (žr. šio sprendimo 70 punktą), ji pagal Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 44 straipsnio 1 dalies c punktą ir 48 straipsnio 2 dalies pirmąją pastraipą turi būti atmesta kaip nepriimtina. Iš tiesų ieškovas nurodo tokį pagrindą tik dubliko 30–32 punktuose, nors jį grindžiantys faktiniai įrodymai (2003 m. vasario 12 d. Biuro sprendimas ir 2003 m. vasario 26 d. generalinio sekretoriaus laiškas) nebuvo pateikti proceso metu.

Dėl antrojo pagrindo, grindžiamo „objektyvumo ir nešališkumo principo“ pažeidimu

Šalių argumentai

- 104 Pirma, ieškovas tvirtina, kad nėra nustatyta priemonių, užtikrinančių Biuro nepriklausomumą bei nešališkumą nuo Parlamento politinių grupių įtakos ir spaudimo.
- 105 Antra, ieškovas taip pat tvirtina, kad ginčas yra dalis kampanijos dėl nepriklausomybės siekiančių baskų politinės veiklos ir būtent EH/B kriminalizavimo, pradėtos 2002 m. po Parlamento grupių ir Ispanijos politinių partijų, dariusių spaudimą institucijai pradėti tyrimą, spaudos atstovų spaudos konferencijos.
- 106 Ieškovas pateikia daugiau spaudos straipsnių, kurie atskleidžia bylos politinį kontekstą. Jis pabrėžia, kad Parlamento nariai, kurie nebuvo Biuro nariai, pasinaudojo konfidencialia informacija ir pateikė neigiamus komentarus jo atžvilgiu, nors jis pats nežinojo 2003 m. vasario 12 d. Biure vykusių svarstymų turinio. Ieškovas taip pat nurodo deklaracijas ir trijų Parlamento vicepirmininkų žodinius jo užsipuolimus.
- 107 Dėl trijų Ispanijos Parlamento vicepirmininkų spaudimo visi Biuro nariai, ieškovo manymu, nesiryžo laikytis jam palankios ar neutralios pozicijos.

- 108 Parlamentas pabrėžia, pirma, kad Biuras nepriėmė jokio sprendimo, turinčio poveikį ieškovui ir, antra, kad pastarasis nenurodo, kaip jo kaltinimai susiję su ginčijamu sprendimu.

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

- 109 Reikia pastebėti, kad ieškovo kaltinimai nukreipti prieš Biuro veiksmus, o ne prieš ginčijamą sprendimą, kurį priėmė generalinis sekretorius. Darytina išvada, kad šie kaltinimai negali turėti įtakos ginčijamo sprendimo teisėtumui (šia prasme žr. 2003 m. rugsėjo 30 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Atlantic Container Line ir kt. prieš Komisiją*, T-191/98, T-212/98–T-214/98, Rink. p. II-3275, 471 punktą).
- 110 Iš tiesų, net jeigu Biuras priėmė sprendimus visos administracinės procedūros metu, nė vienas iš jų nėra ginčijamo sprendimo teisinis pagrindas. Iš to išplaukia, kad ieškovas negali remtis tariamais su šiais Biuro sprendimais susijusiais pažeidimais kaip ginčijamo sprendimo panaikinimo pagrindu.
- 111 Bet kuriuo atveju kaltinimas dėl mechanizmo, užtikrinančio Biuro nepriklausomumą ir nešališkumą, nebuvimo nėra pagrįstas, nes iš teismų praktikos akivaizdu, kad gero administravimo principas yra viena iš Bendrijos teisės sistemos administracinėse procedūrose užtikrinamų garantijų ir su juo siejasi kompetentingos institucijos pareiga rūpestingai ir nešališkai ištirti visas konkrečios bylos aplinkybes (1991 m. lapkričio 21 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Technische Universität München*,

C-269/90, Rink. p. I-5469, 14 punktas; 1992 m. sausio 24 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *La Cinq prieš Komisiją*, T-44/90, Rink. p. II-1, 86 punktas ir 2002 m. rugsėjo 11 d. Sprendimo *Alpharma prieš Tarybą*, T-70/99, Rink. p. II-3495, 182 punktas). Ieškovas turėjo pateikti šio principo pažeidimo įrodymų, o to jis nepadarė.

- 112 Dėl ieškovo šio sprendimo 105 ir 106 punktuose paminėtų tvirtinimų Pirmosios instancijos teismas nurodo, kad jie nėra svarbūs, nes susiję su trečiųjų šalių (Ispanijos valdžios institucijų, Ispanijos politinių partijų atstovų, Parlamento grupių atstovų spaudai, Europos Parlamento narių ir spaudos) veiksmams ir neturi jokio ryšio su ginčijamu sprendimu. Biuro vicepirmininkams pateikti kaltinimai taip pat nėra svarbūs, nes Biuro sprendimai nėra ginčijamo sprendimo pagrindas tiek, kiek jis susijęs su ieškovo skola Parlamentui ir jos dydžiu. Todėl antrasis pagrindas turi būti atmestas.

Dėl trečiojo pagrindo, grindžiamo rungimosi principo ir teisės į gynybą užtikrinimo pažeidimu

Šalių argumentai

- 113 Ieškovo teigimu, jam nebuvo perduota generalinio sekretoriaus pagal 2002 m. balandžio 8 d. Biuro jam suteiktą įgaliojimą parengta ataskaita kvestoriams. Be to, generalinis sekretorius atsisakė jam suteikti teisę prieiti prie dokumentų, kuriais remiantis buvo priimtas 2003 m. vasario 12 d. Biuro sprendimas. Maža to, ieškovui nebuvo pranešta apie 2004 m. sausio 14 d. konsultacijos su kvestoriais rezultatus. Be to, kadangi su kvestoriais buvo konsultuojamasi prieš 2004 m. vasario 9 d., jie negalėjo atsižvelgti į ieškovo pastabas, pateiktas tą dieną. Galiausiai Parlamentas neperdavė ieškovui viso Biure vykusių diskusijų protokolo, nei Biuro balsavimo dėl priimtų priemonių rezultatų.

- 114 Dėl Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies, kurią nurodė generalinis sekretorius, ieškovas pastebėjo, kad Parlamentas neįrodė, jog minėtų dokumentų atskleidimas sukeltų didelę grėsmę sprendimo priėmimo procesui, konfidencialumui, profesinei paslapčiai ar konfidencialiai informacijai, kaip reikalauja minėta nuostata.
- 115 Ieškovo manymu, Parlamentas, jį laikydamas „trečiaja šalimi“ priklausančia „visuomenei“, kaip apibrėžta Reglamente Nr. 1049/2001, padarė teisės klaidą. Iš tiesų, kadangi ieškovas buvo tiesiogiai „aptariamasis“, jis yra bylos „šalis“.
- 116 Parlamentas tvirtina, kad 2003 m. vasario 12 d. nebuvo priimtas joks sprendimas dėl ieškovo ir todėl negalėjo būti jokių dokumentų, kuriais remiantis būtų priimtas toks sprendimas. Vis dėlto generalinis sekretorius nurodė Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalį ir ypač tai, jog institucija dar nepriėmė galutinio sprendimo, kad būtų galima pagrįsti Parlamento nesutikimą patenkinti ieškovo prašymą.
- 117 Dėl 2004 m. kovo 1 d. ieškovo pateikto antro prašymo suteikti galimybę susipažinti su dokumentais Parlamentas mano, kad jis niekuomet neatsisakė suteikti šios teisės ir kad pastarasis visuomet gali ja pasinaudoti, kaip nurodyta 2004 m. kovo 31 d. laiške (žr. šio sprendimo 55 punktą).

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

- 118 Remiantis bendroju teisės į gynybą užtikrinimo principu, asmuo, kuriam Bendrijos administracija pareiškė kaltinimą, turi turėti galimybę pateikti savo nuomonę dėl visų dokumentų, kuriuos pastaroji siekia panaudoti prieš jį. Kai tokia galimybė jam nėra suteikta, į neatskleistus dokumentus neturi būti atsižvelgta kaip į įrodymus. Vis dėlto šis atsisakymas suteikti galimybę susipažinti su tam tikrais administracijos naudotais dokumentais yra svarbus tik tiek, kiek pateiktas kaltinimas galėtų būti įrodytas tik remiantis šiais dokumentais (šia prasme žr. 1999 m. lapkričio 18 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Tzoanos prieš Komisiją*, C-191/98 P, Rink. p. I-8223, 34 punktą ir 2001 m. liepos 3 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimą *E prieš Komisiją*, T-24/98 ir T-241/99, Rink. VT p. I-A-149 ir II-681, 92 punktą). Pirmosios instancijos teismas turi išnagrinėti, ar ieškovo nurodytų dokumentų neatskleidimas galėjo jo nenaudai paveikti procedūros eigą ir ginčijamo sprendimo turinį (minėto sprendimo *E prieš Komisiją* 93 punktas).
- 119 Be to, Pirmosios instancijos teismas, nagrinėdamas ieškinį dėl sprendimo, užbaigiančio administracinę procedūrą, gali imtis proceso organizavimo priemonių ir suteikti visišką priėjimą prie dokumentų, kad būtų galima įvertinti, ar atsisakymas atskleisti dokumentą gali pakenkti ieškovo gynybai (žr. analogiškai 2004 m. sausio 7 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Aalborg Portland ir kt. prieš Komisiją*, C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P ir C-219/00 P, Rink. p. I-123, 102 punktą).
- 120 Kalbant apie 2004 m. sausio 14 d. konsultaciją su kvestoriais, Parlamentas, vykdydamas proceso organizavimo priemones, pateikė jos protokolą. Ieškovas nepateikė jokios pastabos dėl to, kaip šio dokumento neperdavimas būtų galėjęs pakenkti jo gynybai ir jo nenaudai paveikti administracinės procedūros baigtį. Vienintelis ieškovo suformuluotas kaltinimas dėl šios ataskaitos yra tai, kad, priešingai nei generalinis sekretorius tvirtino kvestoriams šios konsultacijos metu, jis

niekuomet nepripažino ir visuomet ginčijo Parlamento teiginį, jog nagrinėjama suma jam buvo neteisėtai išmokėta. Šiuo atžvilgiu pakanka nurodyti, kad ginčijamas sprendimas buvo priimtas ne ieškovo tvirtinimo pagrindu, o remiantis audito išvadomis ir patvirtinančiais dokumentais, kuriuos vėliau ieškovas pateikė (žr. šio sprendimo 39 ir 41 punktus). Šiuo klausimu reikia nurodyti, kad konsultacija su kvestoriais neįpareigoja generalinio sekretoriaus, institucijos leidimus išduodančio pareigūno, pripažinti skolos, grindžiamos patvirtinančių dokumentų, įrodančių Parlamento išmokų naudojimą laikantis FID nuostatų, nebuvimu. Todėl 2004 m. sausio 14 d. konsultacijos su kvestoriais protokolo neatskleidimas nepažeidė ieškovo teisės į gynybą.

121 Be to, iš teismo praktikos matyti, kad jeigu atitinkama institucija tvirtina, jog dokumentas, su kuriuo prašoma susipažinti, neegzistuoja, preziumuojama, kad jis neegzistuoja. Tačiau tai yra tik prezumpcija, kurią ieškovas gali paneigti bet kuriuo tinkamu įrodymu (žr. 2002 m. spalio 25 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Tetra Laval prieš Komisiją*, T-5/02, Rink. p. II-4381, 95 punktą ir cituotą teismų praktiką).

122 Parlamentas, atsakydamas į Pirmosios instancijos teismo raštu pateiktus klausimus, nurodė, kad generalinis sekretorius neparengė jokios ataskaitos kvestoriams po 2002 m. balandžio 8 d. Sprendimo. Ieškovui nepateikus tinkamų įrodymų, galinčių nuginčyti šį tvirtinimą, jo argumentai atmestini.

123 Be to, remiantis Parlamento atsakymais į raštu pateiktus Pirmosios instancijos teismo klausimus, nėra ir dokumentų, kuriais remiantis būtų priimtas 2003 m.

vasario 12 d. Biuro sprendimas. Ieškovas nepateikė argumentų, nuginčijančių ši Parlamento tvirtinimą.

- 124 Dėl ieškovo kaltinimo, kad jis buvo išklaustas po generalinio sekretoriaus konsultacijos su kvestoriais, todėl pastarieji negalėjo atsižvelgti į jo pastabas, primintina, jog konsultacija su kvestoriais neįpareigoja generalinio sekretoriaus jo sprendimo dėl patvirtinančių dokumentų nebuvimo pasekmių atžvilgiu, todėl tai, kad ieškovas buvo išklaustas po minėtos konsultacijos, nepažeidė jo teisės į gynybą.
- 125 Dėl ieškovo argumentų, susijusių su Biure vykusių diskusijų protokolo ir balsavimo Biure rezultatų ataskaitos neperdavimu, pažymėtina, kad kalbama apie neturinčius reikšmės dokumentus, nes jie nesusiję su ginčijamu sprendimu, todėl ieškovas negali veiksmingai remtis šiuo dokumentų neperdavimu (žr. analogiškai šio sprendimo 119 punkte minėto sprendimo *Aalborg Portland ir kt. prieš Komisiją* 126 punktą). Todėl trečiasis pagrindas turi būti atmestas.

Dėl ketvirtojo pagrindo, grindžiamo sprendimų pranešimo taisyklių pažeidimu

Šalių argumentai

- 126 Ieškovo teigimu, apie 2003 m. vasario 12 d. Sprendimą, kuris yra generaliniam sekretoriui suteiktų įgaliojimų pagrindas, jam buvo pranešta tik pateikus prašymą. Jis

taip pat nurodo, kad apie sprendimą, priimtą po 2004 m. sausio 14 d. konsultacijų su kvestoriais, jam nebuvo pranešta.

¹²⁷ Ieškovas tvirtina, kad institucijų pareiga pranešti apie kiekvieną sprendimą, turintį poveikį atitinkamų asmenų teisėms ar interesams, ir nurodyti teisių gynimo būdus bei atitinkamus terminus išplaukia iš bendrųjų Bendrijos teisės principų ir iš Europos Parlamento pareigūnų bei tarnautojų pareigų gairių (OL C 97, 2000, p. 1, toliau – pareigų gairės). Pastarųjų A6 punkto III dalis nurodo, kad „jeigu galima pareikšti ieškinį dėl sprendimo, tai turi būti aiškiai nurodyta, kartu nurodant visą tokio ieškinio pateikimui reikalingą informaciją“.

¹²⁸ Parlamentas nurodo, kad 2003 m. vasario 12 d. nepriėmus jokie su ieškovu susijusio sprendimo, jis neturėjo jam nieko pranešti ir todėl nereikėjo paminėti terminų ir teisės gynimo būdų. Dėl pareigų gairių Parlamentas nurodo, kad ieškovo argumentas nepriimtinas, nes jis pirmą kartą buvo nurodytas jo dublike. Be to, pareiga nurodyti terminus ir teisės gynimo būdus (kurią Parlamentas ginčija) bet kuriuo atveju buvo įvykdyta 2003 m. balandžio 16 d. ir 2004 m. kovo 31 d. generalinio sekretoriaus laiškais (žr. šio sprendimo 43 ir 55 punktus). Parlamentas taip pat tvirtina, kad pareigų gairių punktas, kuriuo remiamasi, susijęs tik su institucijos ir piliečių santykiais, o ne su jos nariais.

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

¹²⁹ Dėl pranešimo apie 2003 m. vasario 12 d. Sprendimą pakanka pastebėti, kad jis nėra nei ginčijamas sprendimas, nei jo teisinis pagrindas ir kad bet kuriuo atveju jis buvo

pateiktas ieškovui 2003 m. vasario 20 d. faksu. Šiomis aplinkybėmis tai, kad buvo pranešta po to, kai ieškovas pateikė prašymą, neturi reikšmės.

- 130 Dėl pranešimo apie 2004 m. sausio 14 d. konsultacijos su kvestoriais rezultatus reikia pažymėti, kad šis argumentas yra identiškas kaltinimui, nurodytam teisės į gynybą pažeidimu grindžiamame pagrindu, kuris jau buvo atmestas.
- 131 Galiausiai dėl terminų ir teisės gynimo būdų nurodymo ginčijamame sprendime, pastebėtina, kad jokia aiški Bendrijos teisės nuostata nenustato institucijoms bendros pareigos informuoti teisės aktų adresatus apie galimus teisių gynimo būdus ar terminus, per kuriuos jais galima pasinaudoti (1999 m. kovo 5 d. Teisingumo Teismo nutarties *Guérin automobiles prieš Komisiją*, C-153/98 P, Rink. p. 1441, 13 ir 15 punktai; 2000 m. vasario 24 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *ADT Projekt prieš Komisiją*, T-145/98, Rink. p. II-387, 210 punktas). Dėl įsipareigojimų, kuriuos institucija prisiėmė priimdama pareigų gaires, pažymėtina, jog tai, kad ginčijamame sprendime nebuvo nurodyta ieškinio pareiškimo galimybė, žinoma, gali būti šiose gairėse nustatytų pareigų pažeidimas (žr. analogiškai 2002 m. kovo 21 d. Pirmosios instancijos teismo nutarties *Laboratoire Monique Rémy prieš Komisiją*, T-218/01, Rink. p. II-2139, 25 punktą). Tačiau tokios pareigos pažeidimas nėra esminio procedūrinio reikalavimo pažeidimas, turintis poveikį ginčijamo sprendimo teisėtumui. Iš to išplaukia, kad ketvirtasis pagrindas turi būti atmestas.

Dėl penktojo pagrindo, grindžiamo pareigos motyvuoti pažeidimu

Šalių argumentai

- 132 Ieškovas tvirtina, kad ginčijamas sprendimas yra nepakankamai motyvuotas, nes jis nenurodo, kodėl patvirtinantys dokumentai, kuriuos jis teikė generaliniam

sekretoriui visos procedūros metu, neatitiko FID nuostatų. Jis taip pat pabrėžia, kad tam tikros skolos galėtų būti apmokėtos tik sugrąžinus Prancūzijos valdžios institucijų areštuotą sumą. Iš to išplaukia, kad reikalavimas pateikti dokumentus, įrodančius jo įsipareigojimų įgyvendinimą, yra nepakankamai pagrįstas, nes neginčijamas jų egzistavimas.

- 133 Parlamento manymu, ginčijamas sprendimas nurodo grąžintiną sumą, grąžinimo priežastį ir šios sumos apskaičiavimo būdus. Be to, Parlamentas primena, kad apskritai reikalavimas motyvuoti yra mažesnis, nes suinteresuotasis asmuo buvo glaudžiai susijęs su sprendimo parengimo procesu ir iš audito ataskaitos, kurią nurodo ginčijamas sprendimas ir kuri jam buvo nusiųsta, žinojo, kodėl institucija mano, kad ginčijamos išlaidos neturi būti padengtos iš biudžeto.

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

- 134 Primintina, kad motyvai turi atitikti atitinkamo teisės akto pobūdį ir aiškiai bei nedviprasmiškai nurodyti institucijos, priėmusios ginčijamą aktą, motyvus taip, kad suinteresuotieji asmenys galėtų sužinoti, kokie priimtose priemonėse pagrindai, o Bendrijų teismas – vykdyti jos kontrolę (2000 m. liepos 6 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Eridania*, C-289/97, Rink. p. I-5409, 38 punktas ir 2002 m. kovo 14 d. Sprendimo *Italija prieš Tarybą*, C-340/98, Rink. p. I-2663, 58 punktas).
- 135 Be to, sprendimas gali būti laikomas pakankamai motyvuotu, nes jis daro nuorodą į audito ataskaitą, perduotą ieškovui (žr. šia prasme 1996 m. balandžio 24 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Industrias Pesqueras Campos ir kt. prieš Komisiją*, T-551/93, T-231/94–T-234/94, Rink. p. II-247, 142–144 punktus ir 2003 m. rugsėjo

17 d. Sprendimo *Stadtssportverband Neuss prieš Komisiją*, T-137/01, Rink. p. II-3103, 52–58 punktus).

- 136 Šioje byloje ginčijamas sprendimas aiškiai nurodo 2002 m. gruodžio mėn. atliktą auditą. Šio audito ataskaitos kopija 2003 m. sausio 9 d. Parlamento finansų generalinio direktoriaus laišku buvo nusiųsta ieškovui. Ieškovas raštu pateikė savo pastabas dėl šios ataskaitos (žr. šio sprendimo 34 ir 37 punktus). Taip pat ginčijamas sprendimas nurodo dokumentus, kuriuos ieškovas pateikė po audito, ir kas mėnesį mokamus 3 000 EUR 58 155,82 EUR skolai padengti. Šiomis aplinkybėmis aiški nuoroda į ieškovui perduotą audito ataskaitą turi būti laikoma pakankama ginčijamo sprendimo reikalavimo motyvuoti atžvilgiu (135 punkte minėto sprendimo *Industrias Pesqueras Campos ir kt. prieš Komisiją* 144 punktas).
- 137 Be to, ieškovas iš tiesų buvo glaudžiai susijęs su ginčijamo sprendimo rengimo procesu ir iš audito ataskaitos bei patvirtinančių dokumentų, kuriuos jis pats pateikė Parlamentui, žinojo, kokiomis faktinėmis aplinkybėmis rėmėsi generalinis sekretorius, nustatydamas tikslią skolos sumą (žr. šio sprendimo 37, 39, 41 ir 51 punktus).
- 138 Argumentai, kad nebuvo atsižvelgta į tam tikrus patvirtinančius dokumentus, susiję ne su pareiga motyvuoti ir tuo, ar ji įvykdyta, o su pagrindų pagrįstumu, susijusiu su ginčijamo sprendimo teisėtumu iš esmės (šia prasme žr. 2001 m. kovo 22 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Prancūzija prieš Komisiją*, C-17/99, Rink. p. I-2481, 35 punktą), kuris bus nagrinėjamas aptariant aštuntąjį pagrindą. Iš to, kas pasakyta, išplaukia, kad penktasis pagrindas turi būti atmetas.

Dėl šeštojo pagrindo, grindžiamo lygybės ir nediskriminavimo principo pažeidimu

Šalių argumentai

- 139 Ieškovas pabrėžia, kad nors jis nebuvo kaltinamas tokiu pažeidimu, kurį, be kita ko, dažnai nustato Audito rūmai, jo atžvilgiu priimtose priemonėse neturi precedento. Tai yra lygybės ir nediskriminavimo principo pažeidimas.
- 140 Parlamentas atsako, kad galimus ar egzistuojančius pažeidimus nagrinėja generalinis sekretorius ir jau buvo nurodyta išieškoti neteisėtai išmokėtas sumas.

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

- 141 Iš teismų praktikos yra aišku, kad vienodo požiūrio principo apsauga turi būti suderinta su teisėtumo principo, pagal kurį asmuo, grįsdamas savo reikalavimus, negali remtis neteisėtais veiksmais, padarytais kitų naudai, apsauga (Teisingumo Teismo 1984 m. spalio 9 d. Sprendimo *Witte prieš Parlamentą*, 188/83, Rink. p. 3465, 15 punktas; 1985 m. liepos 4 d. Sprendimo *Williams prieš Audito rūmus*, 134/88, Rink. p. 2225, 14 punktas ir šio sprendimo 134 punkte minėto sprendimo *Italija prieš Tarybą* 87–93 punktai).
- 142 Net ir darant prielaidą, kad ieškovo kaltinimai dėl neteisėtų veiksmų, padarytų kitų Parlamento narių naudai dėl to, kad nebuvo Parlamento išmokų naudojimo kontrolės ar kad ji buvo nepakankama, yra pagrįsti, ieškovas negalėtų tuo pasinaudoti. Todėl šeštasis pagrindas turi būti atmestas.

Dėl septintojo pagrindo, grindžiamo piktnaudžiavimu įgaliojimais

Šalių argumentai

- ¹⁴³ Ieškovo manymu, šioje byloje pateikti objektyvūs, su byla susiję ir tarpusavyje derantys įrodymai, parodantys, kad Biuras pradėjo procedūrą tik dėl politinių priežasčių, patyręs dviejų Ispanijos politinių grupuočių atstovų spaudimą. Pastarieji trijų Ispanijos vicepirmininkų prašė Biure veikti prieš ieškovą.
- ¹⁴⁴ Parlamentas atsako, kad Biuras nepriėmė sprendimo ieškovo atžvilgiu, todėl jo argumentai neturi reikšmės. Be to, įrodymai, kuriuos turėjo Parlamentas, pagrindė tyrimo šiuo klausimu pradėjimą.

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

- ¹⁴⁵ Iš teismų praktikos matyti, kad teisės aktas tik tuomet laikomas priimtu piktnaudžiaujant įgaliojimais, jei remiantis objektyviais, tinkamais ir suderinamais duomenimis paaiškėja, kad jis buvo priimtas išimtinai ar iš esmės siekiant kitų nei nurodyti tikslų arba siekiant išvengti Sutartyje numatytos konkrečiu atveju taikytinos procedūros (1990 m. lapkričio 13 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Fodesa ir kt.*, C-331/88, Rink. p. I-4023, 42 punktas ir 1998 m. gegužės 14 d. Sprendimo *Windpark Groothusen prieš Komisiją*, C-48/96 P, Rink. p. I-2873, 52 punktas).

- 146 Ieškovas nepateikė tokių įrodymų. Primintina, jog iki sumos areštavimo jis iš viso buvo gavęs 495 891,31 EUR Parlamento išlaidų ir išmokų. Didelės šios sumos dalies (200 304 EUR), kuri, remiantis ieškovo pareiškimais, buvo gauta iš Parlamento, areštavimas galėtų tik sukelti abejonių, ar didelės ieškovui kompensuotų išlaidų ir išmokėtų išmokų dalies naudojimas atitinka FID nuostatus. Taigi tyrimo pradėjimas buvo pagrįstas. Todėl septintasis pagrindas turi būti atmestas.

Dėl aštuntojo pagrindo, grindžiamo generaliniam sekretoriui pateiktų patvirtinančių dokumentų vertinimo klaidomis

Šalių argumentai

- 147 Ieškovas tvirtina, kad Parlamentas, neatsižvelgdamas į tai, kad jis negalėjo pateikti tam tikrų jo sąskaitos duomenų dėl jo valdytojo sulaikymo ir tam tikrų sąskaitos dokumentų bei 200 304 EUR sumos areštavimo, padarė akivaizdžią vertinimo klaidą. Ši suma, ieškovo teigimu, gauta tik iš Parlamento.

- 148 Atsisakymas atsižvelgti į tam tikras išlaidas, nenurodant, kodėl jos neatitinka FID nuostatų, ieškovo manymu, taip pat yra akivaizdi vertinimo klaida. Išlaidos, kurios, pasak generalinio sekretoriaus, negalėjo būti pagrįstos atitinkamomis sąskaitomis, galėjo būti įvertintos fiksuota suma. Šiuo atžvilgiu ieškovas nurodo 2003 m. vasario 6 d. laišką generaliniam sekretoriui (žr. šio sprendimo 39 punktą), kuriame pateikta

nauja sąskaita, pagal kurią pagrįstos išmokos sekretorių paslaugų išlaidoms kompensuoti sudarė 191 860 EUR, tai yra 138 741 EUR suma pagrįsta prie minėto laiško pridėtais dokumentais, 53 119 EUR suma jau patvirtinta auditu, todėl Parlamentui reikia grąžinti 50 722 EUR.

149 Konkrečiau kalbant, ieškovas mano, kad generalinis sekretorius turėjo atsižvelgti į darbo užmokesčio įsiskolinimą (67 340 EUR) ir socialines išmokas (26 054 EUR), atsižvelgiant į tai, kad šios skolos bus sumokėtos, kai bus grąžinta areštuota suma. Be to, ieškovas ginčija Parlamento atsisakymą atsižvelgti į vienkartinę personalines išlaidas (27 600 EUR), kurios galėjo būti patvirtintos kitais būdais, ir į mobilaus telefono išmokas, apskaičiuotas ekstrapoliacijos būdu (4 800 EUR).

150 Taip pat atsisakymas atsižvelgti į 63 308,64 EUR išlaidas, susijusias su ieškovo ir jo padėjėjų gyvenimu, pagrįstas tam tikrais dokumentais ir faktūromis, bei į ieškovo darbo užmokesčio įsiskolinimą savo jo darbuotojų atžvilgiu, kurį nustatė San Sebastián darbo teismas (50 865,43 EUR, žr. šio sprendimo 45 punktą), yra akivaizdi vertinimo klaida.

151 Ieškovas patikslino posėdyje, kad Gorrotxategi pasilikty 100 000 EUR iš 200 304 EUR areštuotos sumos, nes pastarasis jam avansu šią sumą išmokėjo kaip lėšas, reikalingas savo išpareigojimams padėjėjams įvykdyti. Be to, jo skola padėjėjams, kurią nustatė San Sebastián teismas, bus išskaityta iš areštuotos sumos.

- 152 Parlamentas pirmiausia pabrėžia, kad ieškovo prašymu atliktas vertinimas (žr. šio sprendimo 32 ir 33 punktus) tik išvardija įvairius Parlamento išmokų mokėjimus į jam bei trečiajam mokančiam asmeniui priklausančias banko sąskaitas ir nenagrinėja areštuotos sumos.
- 153 Parlamentas pastebi, kad nėra sąsajos tarp 200 304 EUR išieškojimo ir papildomų pagrindžiančių dokumentų pateikimo, nes areštuota suma yra susijusi su vėlesniu laikotarpiu, o ne tuo, per kurį išmokos turėjo būti naudojamos pagal FID nuostatus. Taip būtų ir nesant patvirtinančių dokumentų, ir esant didelei sumai einamojoje sąskaitoje, kuri leidžia Parlamentui manyti, kad šios sumos nebuvo panaudotos sutartiniams įsipareigojimams įgyvendinti pagal FID nuostatus.
- 154 Parlamento manymu, audito ataskaita nustatė, kad ieškovas pažeidė FID nuostatus. Be to, pats ieškovas pripažino, kad nebuvo įgyvendinti tam tikri įsipareigojimai padėjėjams. Parlamentas ginčija ieškovo nurodytų aplinkybių dėl sutaikinimo procedūros, susijusios su įsiskolinimu ieškovo padėjėjams (žr. šio sprendimo 149 punktą), bei procedūros metu pateiktų dokumentų įrodomąją galią.
- 155 Parlamentas pabrėžia, kad negalėjo būti atsižvelgta į ieškovo nurodytas sumas, kurios turėjo būti mokamos padėjėjams, nes remiantis audito ataskaita nagrinėjamos sutartys buvo sudarytos tarp pastarųjų ir EH/B, kaip pabrėžė Ispanijos Karalystė.
- 156 Galiausiai Parlamentas nurodo, kaip pažymėta ginčijamo sprendimo 3 punkte, kad jis yra pasirengęs atsižvelgti į papildomus patvirtinančius dokumentus, kuriuos ieškovas jam pateiktų.

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

- 157 Pirmiausia primintina, kad, remiantis FID nuostatais nustatyta sistema, Parlamento narys, kuris paskiria trečiąjį asmenį, atsakingą už sumų, mokamų kaip Parlamento padėjėjo išmokos, administravimą, turi galėti pateikti dokumentus, patvirtinančius, kad jos naudojamos pagal su jo padėjėjais sudarytas sutartis. Padėjėjų darbo užmokesčio išlaidas ar bet kokias kitas pagal FID nuostatus atlygintinas išlaidas patvirtinančių dokumentų nebuvimas reiškia tik pareigą grąžinti atitinkamas sumas Parlamentui. Iš tiesų bet kokia suma, kurios panaudojimas pagal FID nuostatus nepatvirtintas įrodymais, turi būti laikoma neteisėtai išmokėta. Todėl asmuo, kuris pateikė administracijai dokumentus, patvirtinančius gautų lėšų naudojimą, grįsdamas savo ieškinį Pirmosios instancijos teisme, turi nurodyti ir įrodyti, kad neatsižvelgdama į juos administracija padarė klaidą.
- 158 Šiomis aplinkybėmis ieškovo argumentas dėl sunkumų, su kuriais jis susidūrė, areštavus jo valdytoją ir paėmus tam tikrus dokumentus, nepriimtinas. Ieškovas šiuo atžvilgiu, atsakydamas į Pirmosios instancijos teismo raštu pateiktą klausimą, pabrėžė, kad vienintelis dokumentas, areštuotas Prancūzijos valdžios institucijų, buvo išrašas, kuriame nurodyta 210 354 EUR suma, *Banque Bruxelles Lambert* išduota einamosios sąskaitos valdytojui. Ieškovas jos kopiją gavo iš banko filialo ir ją pateikė Pirmosios instancijos teismui. Tai, kad ieškovas turėjo atkurti savo buhalteriją be jo valdytojo pagalbos, neturi reikšmės.
- 159 Išlaidų įvertinimas fiksuota suma, kuri siūlo ieškovas, negali būti priimtinas. Akivaizdu, kad įsipareigojimų, kuriuos apima išmoka sekretorių paslaugų išlaidoms kompensuoti, įvykdymas turi būti įrodytas patvirtinančiais dokumentais, kuriuose būtų visi reikalingi įrodymai, kad būtų galima vykdyti kontrolę *a posteriori* (tikslios sumos, mokėjimų datos, informacija apie skolininką ir kreditorių, mokėjimo teisinis pagrindas ir t. t.). Įvertinimas fiksuota suma, kurio nenumato jokia nuostata, nenumato tokios galimybės.

- 160 Dėl Prancūzijoje areštuotos 200 304 EUR sumos grąžinimo ir būtent ieškovo argumento, kad Parlamentas turėjo atsižvelgti į tai, jog dalies patvirtinančių dokumentų pateikimas priklausė nuo šio grąžinimo, pažymėtina, kad jis negali būti priimtas.
- 161 Iš tiesų ieškovas siekia įrodyti, kad jis yra skolingas tam tikras sumas asmenims, kuriems turi būti atlyginta iš išmokos sekretorių paslaugų išlaidoms kompensuoti, ir tvirtina, kad dėl to Parlamentas turėjo šias sumas laikyti tinkamai pagrįstomis. Šiuo atžvilgiu jis nurodo darbo užmokesčio įsiskolinimą (67 340 EUR) ir socialinių išmokų (26 054 EUR) įsiskolinimą, ir pabrėžia, kad šios skolos bus sumokėtos grąžinus areštuotą sumą.
- 162 Vis dėlto, tai, jog ieškovas yra skolingas tam tikras sumas asmenims, kuriems skirta išmoka sekretorių paslaugų išlaidoms kompensuoti, neatleidžia nuo pareigos pateikti dokumentus, įrodančius jo įsipareigojimų įvykdymą. Priešingu atveju Parlamento narys galėtų pervesti išmoką į sąskaitą, neišmokėdamas sumų paslaugos teikėjams ir taip užkirsdamas kelią Parlamento kontrolei, pateikdamas bet kokią savo skolos pastariesiems įrodymą.
- 163 Iš to išplaukia, kaip jau buvo nurodyta, kad Parlamentas turi kontroliuoti, ar yra patvirtinančių dokumentų, įrodančių lėšų naudojimą pagal FID nuostatus. Be to, Parlamentas dėl arešto, su kuriuo jis nesusijęs, neprivalėjo atleisti ieškovo nuo patvirtinančių dokumentų pateikimo. Iš tiesų nuo tada, kai išmokos pervedamos į sąskaitą, Parlamento narys atsako už su jos administravimu susijusią riziką. Be to,

Parlamentas nurodė, kad jis galėjo ir vėliau atsižvelgti į skolų apmokėjimą patvirtinančius dokumentus, kuriais remiasi ieškovas. Todėl Parlamentas atsižvelgė į areštą Prancūzijoje ir pasiūlė ieškoviui galimybę pagrįsti kaip Parlamento išmokas išleistas sumas.

164 Dėl Parlamento atsisakymo atsižvelgti į fiksuoto dydžio personalo išlaidas (27 600 EUR), nors, ieškovo manymu, šios sumos galėjo būti patikrintos kitais būdais, pakanka nurodyti, kad pastarasis neapibrėžia šių būdų. Dėl mobilaus telefono išlaidų pabrėžtina, kad dėl šio sprendimo 159 punkte išdėstytų priežasčių pasiūlyta ekstrapoliacija nėra priimtinas išlaidų patvirtinimo būdas pagal FID nuostatus.

165 Dėl San Sebastián darbo teismo sprendimo, kuriuo kaip savo skolos (siekiančios 50 865,43 EUR) padėjėjams įrodymu remiasi ieškovas, pabrėžtina, kad kalbama ne apie teisminės institucijos sprendimą, o apie administracinio pobūdžio sprendimą, priimtą baskų vyriausybės teisingumo departamento taikintojo, grindžiamą susitarimu tarp ieškovo ir jo padėjėjų. Bet kuriuo atveju, kadangi šis sprendimas nereiškia ieškovo skolos jo padėjėjams sumokėjimo, jis nėra tinkamas patvirtinantis dokumentas (žr. šio sprendimo 162 ir 163 punktus). Maža to, derybomis pasiektas sutarimas, kaip ir tas, kuriuo grindžiamas minėtas sprendimas, iš tiesų neįrodo skolos buvimo. Todėl Parlamentas pagrįstai reikalavo dokumentų, įrodančių šio įsiskolinimo padėjėjams apmokėjimą, prieš sumažindamas įsiskolinimą.

166 Ieškovas tvirtina, kad 63 308,64 EUR gyvenimo išlaidų suma turėjo būti laikoma pagrįsta. Šias išlaidas turėjo apmokėti EH/B, kuri pagal su juo sudarytą sutartį atskaitė fiksuotą 600 EUR sumą iš kiekvieno padėjėjo darbo užmokesčio. Šią sumą, ieškovo manymu, turi sumokėti EH/B (žr. šio sprendimo 45 ir 150 punktus).

- 167 Šiuo atžvilgiu pakanka pastebėti, kad dėl pirmiau išdėstytų priežasčių nesumokėta skola neturėtų būti laikoma pagrįstomis išlaidomis. Todėl Parlamentas teisingai atsisakė atsižvelgti į šį argumentą.
- 168 Iš to, kas pasakyta, akivaizdu, kad generalinio sekretoriaus atsisakymas atsižvelgti į ieškovo pateiktus ir pirmiau minėtus patvirtinančius dokumentus nėra klaida. Iš to išplaukia, kad aštuntasis pagrindas turi būti atmetas.
- 169 Kadangi pirmojo pagrindo paskutinės trys dalys ir visi kiti pagrindai (antrasis–aštuntasis) buvo atmesti, ginčijamą sprendimą reikia panaikinti tik tiek, kiek jis nurodo, kad sumos, kurią ieškovas yra skolingas, išieškojimas bus vykdomas įskaitymu.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 170 Pagal Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 87 straipsnio 3 dalį, jeigu kiekvienos šalies dalis reikalavimų patenkinama, o dalis atmetama, Pirmosios instancijos teismas gali paskirstyti bylinėjimosi išlaidas šalims arba nurodyti kiekvienai padengti savo išlaidas. Kadangi šioje byloje ginčijamas sprendimas buvo iš dalies naikintinas ir dauguma ieškovo nurodytų pagrindų atmetini, šalys savo išlaidas padengia pačios.
- 171 Pagal Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 87 straipsnio 4 dalį įstojusios į bylą valstybės narės turi pačios padengti savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais,

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS (antroji išplėstinė kolegija)

nusprendžia:

- 1. 2004 m. vasario 24 d. Europos Parlamento generalinio sekretoriaus sprendimas dėl ieškovui kompensuotų Parlamento nario išlaidų ir sumokėtų išmokų išieškojimo panaikinamas tiek, kiek jis nurodo, kad sumos, kurią ieškovas yra skolingas, grąžinimas bus vykdomas įskaitymu.**
- 2. Atmesti likusią ieškinio dalį.**
- 3. Ieškovas, Parlamentas ir Ispanijos Karalystė padengia savo bylinėjimosi išlaidas.**

Pirrung

Meij

Forwood

Pelikánová

Papasavvas

Paskelbta 2005 m. gruodžio 22 d. viešame posėdyje Liuksemburge

Kancleris

Pirmininkas

E. Coulon

J. Pirrung

II - 6048